

[Frits Clausen.]

deltage i den Lovsang, han istemte til Nationalbankdirektør Bramsnæs's Pris for det Fremsyn, Hr. Bramsnæs skulde være i Besiddelse af. Jeg befrygter mere, at dette Fremsyn kan føre til, at Nationalbanken en skønne Dag kommer til at sidde med det, Hr. Thalbitzer kalder for Sorteper, i Form af det Tandlægemetal, som en skønne Dag skal blive værdiløst. Mon ikke vore danske Folkefæller, der i Dag gaar arbejdsløse paa Grund af Nationalbankdirektør Bramsnæs's store Forsyn, er mere interesserede i de med Import forbundne Muligheder for Arbejde og Løn end i Bevidstheden om, at der i Nationalbankens Kælder ligger nogle Metallumper, der forhaabentlig ligger der, og som en skønne Dag bliver ganske værdiløse?

Der findes kun een Vej til Løsning af Arbejdsløshedsspørgsmaalet, det er Varebytning uden om Guldmonopolet. Den eneste Ulempe, det at gaa bort fra Gulddækningen vilde medføre, er, at Spekulationskapitalen vilde miste sin Gevinst, men det vil jeg overlade til det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch at begræde. Selv vil jeg haabe, at vort danske Samfund snart vil frigøre sig for det forstokkede Finansdespoti, som Nationalbanken under Hr. Bramsnæs's Ledelse i Dag er et saa fulgyldigt Udtryk for. Det vilde være ønskeligt, om Hr. Bramsnæs offentligt vilde begrunde sin ejendommelige Kærlighed til Guldet, og det vilde være særdeles ønskeligt, om han vilde oplyse, om denne Kærlighed ene og alene ligger i Hensynet til vore udenlandske Statslaan, som det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch antydede i sin Tale, Sp. 900 i Fortrykket. Jeg ved ikke, hvorledes man fra Regeringssystemets Side tænker sig denne Udvikling fortsat, som vi nu er inde i, hvorunder man to Gange har forhøjet Diskontoen og derved skabt Deflation paa Pengemarkedet, medens man samtidig lader Priserne stige og derved forbereder Vejen for Inflation paa Varemarkedet.

I denne Forbindelse vil jeg tillade mig at spørge den højtærede Finansminister om, hvorledes man med bare en Skygge af Beføjelse kan tillade, at Nationalbanken har solgt Obligationer af sin Beholdning og derigennem har trykket Obligationskurserne i en Tid, hvor man burde have støttet Kurserne til Gavn for det produktive Erhvervsliv. Det virker ejendommeligt samtidig at se Indenrigsministeren udfolde feberagtige Bestræbelser for at hæve de samme Kurser ved Forhandling med Kreditforeningernes staaende Udvalg, og hvis

den højtærede Finansminister ikke paa anden Maade er underrettet om Indenrigsministerens tilsyneladende velmente Anstregelser, vil han kunne gøre sig bekendt med den Bulletin, der er udsendt fra Sygesengen. Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch maa kunne forstaa, at jeg i Stedet for at berømme Regeringens Finanspolitik er langt mere fristet til at karakterisere den som baade hovedløs og indbyrdes splidagtig.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Boeck-Hansen: Naar jeg har bedt om Ordet for en kort Bemærkning, er det i Anledning af, at den ærede Ordfører for Bondepartiet (Valdemar Thomsen) i Gaar fandt sig foranlediget til at fremsætte en Trusel, nemlig den, at Eksporterhvervene kunde tænke sig om fornødent at gennemtvinge en valutærisk Tilpasning. Jeg tilhører et af de store Eksporterhverv, og derfor vil jeg gerne oplyse, at en saadan Trusel i hvert Tilfælde ikke paa nogen Maade fremsættes af det eksporterende Erhverv, som jeg tilhører. Saadanne Trusler tager vi paa det bestemteste kraftig Afstand fra, og ethvert Tvangsmiddel af lignende Karakter tager vi kraftig Afstand fra. Hvad enten man kalder det Produktionsstrejke eller Lockout el. lign., vil vi anse det for at være landsskadeligt at anvende det i erhvervspolitisk Retning. Jeg mener, at alene dette at fremsætte en saadan Trusel er skammeligt. Hvis vi forsøgte at gennemføre saadanne Foranstaltninger, saa vilde vi i hvert Tilfælde nærmest føle os selv som Landsforrædere i en saa usikker Situation som den, vi er inde i i Øjeblikket. Ja, jeg vil oven i Købet paastaa, at selv om man vilde gaa saa vidt at forbyde de eksporterende Industrier at eksportere — og værre kan det strengt taget ikke gaa —, saa vilde vi naturligvis argumentere derimod, men vi vilde bøje os loyalt derfor, naar det blev krævet. Industrien vilde anse det for sin Pligt at prøve paa at holde alt, hvad der hedder Uro og Ufred, borte.

Jeg vil derfor meget gerne henstille til det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen, at han ikke oftere taler paa Eksporterhvervenes Vegne, men at det ærede Medlem udelukkende holder sig til at være Ordfører for det lille Bondeparti, som det nu er det ærede Medlem beskaaret at tale for. Heldigvis er det jo kun et lille Parti, det ærede Medlem er Ordfører for, ellers vilde jeg være